

GŁOS POLSKI

TYGODNIK UCHODŹSTWA POLSKIEGO W AFRYCE.

Registered at the G.P.O. as a newspaper.

Nr. 11. (24) - Rok II-gi

24 MARCA 1946 r.

CENA 50 cnt.

PROBLEM POLSKICH SIL ZBROJNYCH

Przyszłość Polskich Sił Zbrojnych, znajdujących się pod komendą brytyjską, jest przedmiotem najwyższej troski związanych z tą Armia rzesz polskiego uchodźstwa, które w zwartych szeregach swych bohaterskich braci, ojców i mezów widzi swa ostoje, nadzieje lepszego jutra, i symbol walki o prawdziwa niepodległość i demokrację w swej Ojczyźnie.

To też sprawa naszego wojska atakowanego od szeregu miesięcy przez komunistyczny tymczasowy rząd warszawski i wroga propagandy, była dla nas i jest pierwszym zagadnieniem chwili i z niecierpliwością ale i ufnością oczekiwaliśmy zapowiedzianego oświadczenia rządu Wielkiej Brytanii.

Z licznych wypowiedzi brytyjskich mezów stanu można było słusznie wnioskować, iż los polskiego żołnierza, marynarza i lotnika, jest bliski narodowi brytyjskiemu i że nasi towarzysze broni nie ulegną naciskowi wroga, starającego się podporządkować cały naród polski swym zgubnym dla niepodległości Polski wpływom. Zdawaliśmy sobie sprawę, iż stan obecny nie może trwać w nieskonńczoność, że musi przyjsć moment rozwiązania problemu naszego uchodźstwa i naszej armii. Kiedy jednak ten moment nastąpi? Nie ma zapewne jednego żołnierza polskiego i uchodźcy, który nie pragnąłby powrócić do Kraju i wziąć udziału w jego odbudowie. Sytuacja obecna nie pozwala przeważnej większości myśleć o powrocie. Terrorystyczne rządy dzierżących w swych rękach ster komunistów, zaprzeczają wszelkiemu pojęciu demokracji i swobody obywatelskiej. Obcy agenci przy pomocy NKWD i okupacyjnych wojsk sowieckich, starają się

stworzyć z Polski jedną z republik Związku Sowieckiego. To też nawoływanie do powzięcia jakiegokolwiek decyzji ze strony uchodźstwa i wojska, może być traktowane jedynie teoretycznie. Strona praktyczna tego zagadnienia mogłaby być rozważana jedynie po przeprowadzeniu naprawdę wolnych wyborów w Kraju, na co się jednak nie zanoszą. Zdając sobie jasno sprawę z sytuacji musimy z całym spokojem wysłuchać wszelkich propozycji, mając głęboką wiarę w naszych przewodców na emigracji, którzy są odpowiedzialni za los naszego wojska i uchodźstwa. Stanowimy jedną rodzinę—wojsko i uchodźstwo. Tak jak przetrwalimy razem szczęśliwie letni okres wojny, tak musimy razem i jednomyslnie przetrwać nadchodzący okres, w którym naszym hasłem musi być "W Jedności Siła".

W dniu 20 marca na posiedzeniu Izby Gmin, minister Spraw Zagranicznych Wielkiej Brytanii Ernest Bevin złożył wyczerpujące oświadczenie o przyszłości Polskich Sił Zbrojnych, pozostających pod dowództwem brytyjskim. Ze słów tego meza stanu, który zdobył sobie zaufanie nie tylko społeczeństwa brytyjskiego widzimy głęboką troskę o przyszłość i los żołnierza polskiego, tego najwierniejszego sojusznika Wielkiej Brytanii od pierwszych dni wojny.

Minister Bevin rozpoczął swe przemówienie od zapewnienia, że jakkolwiek było polityka Wielkiej Brytanii nie stosowanie przymusu do powrotu wojsk polskich, wchodzących w skład brytyjskich sił zbrojnych, jak również uchodźstwa cywilnego, to jednak rząd J. K. M. robił

wszelkie starania by umożliwić warunki powrotu wszystkim polskim żołnierzom i uchodźcom.

W tym celu rząd J. K. M. od dłuższego czasu prowadził pertraktacje z tymczasowym rządem polskim. "Nim zapadły jakiegokolwiek decyzje, że zdziwieniem i ubolewaniem stwierdziliśmy - mówił min. Bevin, że rząd tymczasowy wydał oświadczenie, że nie uważa Polskich Sił Zbrojnych za jednostki wojska polskiego i odmawia im prawa noszenia godła i odznak polskich. Tenże rząd tymczasowy zezwolił natychmiastowej demobilizacji Polskich Sił Zbrojnych, domagając się by żołnierze, jako cywilne osoby zwracali się do konsulatów rządu warszawskiego o indywidualne prawo powrotu do Kraju.

Prowadziliśmy jednak dalsze pertraktacje uwienczone zadawalniającymi nas wynikami. Ustalono obustronnie, że żołnierze polscy, którzy wyrażą ochotę na powrót do kraju nie będą poddawani badaniom i tym podobnym formalnościom. Będzie nad nimi roztoczona opieka, w myśl oświadczenia polskiego rządu tymczasowego.

Żołnierzom polskim, którzy z takich czy z innych względów nie będą mogli powrócić do swej ojczyzny, rząd J. K. M. udzieli pomocy, tak im jak i ich rodzinom i osobom bliskim. Oczywiście, iż nie wszyscy oni będą mogli się osiedlić na Wyspach Brytyjskich, ale mamy zapewnioną w tym względzie pomoc Dominium i krajów sojusznicznych."

Poruszając sprawę przyszłej demobilizacji jednostek pol-
(c.d. na str 8-ej)

Ks. Kardynał Griffin w obronie

wolności, sprawiedliwości i demokracji.

Jego Eminencja Ksiądz Kardynał Griffin, arcybiskup Westministeru, z okazji uroczystego powitania Go w Katedrze Westministeru po powrocie z Watykanu, wygłosił przemówienie do duchowieństwa i wiernych, stając w obronie wolności, sprawiedliwości i demokracji na świecie.

Jest jedno pytanie, które musimy sobie dziś postawić - rozpoczął swe przemówienie Ks. Kardynał, a to w jakiej sytuacji znajduje się dziś Kościół i w jakiej sytuacji znajduje Anglia? Mam przekonanie, że nie będzie wyrazem nieuzasadnionej obawy, jeśli powiem, że świat dzisiejszy znalazł się w położeniu bardziej niebezpiecznym aniżeli w okresie przed Monachium. Jest zapewne nie bez znaczenia, że Stolica Apostolska, tak samo jak nasz kraj, narażona jest na ataki kłamliwej propagandy i prasy kraju, który tak świetnie zapisał się podczas tej wojny a co do którego robiliśmy nadzieje współpracy w okresie pokoju.

Zarówno Kościół Katolicki jak i naród brytyjski stoją wytrwale w obronie wolności jednostki. I Kościół i kraj nasz bronią godności człowieka i pragną jednakoż przywrócenia pokoju i porządku, sprawiedliwości, prawdy i miłosierdzia w światłej polityce światowej.

Jesteśmy jednak zaniepokojeni patrzeć, jak jeden po drugim kraje, milujące pokój poddawane są atakom z zewnątrz. Niepokoją nas również w sumieniu naszym wiadomości, otrzymywane z wiarygodnych źródeł, o tym, że kraje, które walczyły w szeregach naszych znajdują się dziś pod panowaniem obcego mocarstwa.

Zapytujemy wobec tego, czy istotnie jest niemożliwym aby te nieszczęsne kraje, odzyskały znowu wolność i niepodległość za które walczyły i życie złożyły tylu bohaterów? Zapytujemy także, czy w interesie pokoju leżą te ustawiczne ataki na istniejące rządy i dlaczego toleruje się zorganizowana kampania, siejąca zarzewie niezgody i nienawiści między milującymi pokój narodami.

Pragniemy również przywrócenia w tych krajach takich warunków, aby setki tysięcy osób pozbawionych kraju i ognisk domowych mogły wrócić do swych ojczyzn i domostw jako ludzie wolni, bez obawy sadu i fałszywych oskarżeń o zradę.

Zaledwie przed kilku dniami miałem zaszczyt spotkać się z generałem Andersem. Pod jego dowództwem żołnierze polscy walczyli ramie przy ramieniu z żołnierzami armii sprzymierzonych. Walczyli dzielnie nie tylko za sprawę wolności własnej ojczyzny, lecz także i o wolność naszą. Jestem przekonany, że naród nasz nie pozwoli na poniżenie tych ludzi. Wystarczy zapytać o to naszych generałów, naszych oficerów i szeregowych, którzy walczyli wraz z żołnierzami polskimi, aby otrzymać obraz ich bohaterstwa i odwagi. Rad jestem przypomnieć tutaj, że brytyjski minister spraw zagranicznych sam niedawno z wielkim uznaniem mówił o roli, jaką odegrali Polacy w zwycięstwie na froncie włoskim.

Pragniemy aby wszystkie narody korzystały jednakoż z dobrodziejstw wolności sumienia. Przecież ze źródeł wiarygodnych dowiadujemy się o poziorowania

godnych przesładowaniach biskupów katolickich, duchowieństwa i wiernych w wielu krajach Europy. Wiemy o tysiącach uciekających przed przesładowcami.

Ojciec Święty i Kościół Katolicki na całym świecie, jak również katolicy w Wielkiej Brytanii solidaryzują się z całym światem chrześcijańskim, protestując przeciwko przesładowaniu Żydów. Wiem również, że możemy polegać na wszystkich ludziach dobrej woli w ich szczerym pragnieniu przywrócenia wolności jednostki i niepodległości narodów mniejszych i ich pragnieniu uczynienia "wszystkiego" w swej mocy, aby położyć kres tego rodzaju ohydny przesładowaniu.

Na zakończenie pragnę przypomnieć, że, jak to niejednokrotnie podkreślałem, nie jestem pesymista. Zawsze wierzyłem w zwycięstwo Dobrego nad Złem, w tryumf Prawa nad Krzywdą. Wierzę także w szczerą uczuc naszego narodu. Utrzymywałem także, że rozwiązanie różnic dzielących świat nie jest jedynie zależne od Wielkiej Brytanii. Dla zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa winny się zjednoczyć wszystkie kraje. W tym dziele domopoc mogą wszyscy ludzie dobrej woli i każdy musi wykonać to co do niego należy.

Mam wielką wiarę w moc Chrystusa. Tu przypomnę napis jaki widnieje na obelisku przed frontonem bazyliki św. Piotra w Rzymie:

"Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat."

"Chrystus zwycięża, Chrystus rządzi, Chrystus króluje."

W Chrystusie nadzieja nasza."

Czy dojdzie do wyborów w Polsce?

Jedno z czołowych pism amerykańskich doniosło, że rząd warszawski zamierza zwrócić się do rządów Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii o wyrażenie zgody na przesunięcie terminu wyborów w Polsce, podając jako powód napiętą atmosferę polityczną i obawę przed rozruchami.

O ile ta wiadomość okazałaby się prawdziwa, nie ulega wątpliwości, że na tego rodzaju decyzje wpłynęło w dużej mierze stanowisko Polskiego Stronnictwa Ludowego, które ustosunkowało się negatywnie do propozycji przystąpienia do wspólnego bloku wyborczego.

Podczas rozmów pomiędzy

przedstawicielami PPS, PPR, i PSL - Mikołajczyk miał postawić za warunek, przydzielenie swemu stronnictwu 75% mandatów, oraz zażądał aby na stanowisko Prezydenta i Premiera wybrany był członek jego Stronnictwa. Ponadto podobno Ludowcy domagali się zniesienia Ministerstwa Bezpieczeństwa wraz z podległa

mu policja bezpieczeństwa.

Zadania Mikolajczyka sa bardzo skromne, wazny, ze PSL posiada swych zwolennikow i sympatykow wsrod wszystkich warstw spoleczenstwa, zdajacego sobie sprawe, ze glos one przez to stronnictwo zasady zblizaja Polske do Zachodu i nie podporzadkowuje jej calkowicie zarzadzeniom i polityce silniejszego wschodniego sasiada.

Wedlug propozycji zwolennikow bloku, Polskie Stronnictwo Ludowe mialoby otrzymac 20% mandatow, pozostale zas mandaty rozdzielone mialyby byc pomiedzy pozostale 5 stronnictw. W ten sposob w nowo wybranym semie komunisty wraz z ich wasalami posiadaliby zdecydowana wiekszosc i wszelkie usilowania przeciwstawienia sie ich decyzjom, bylyby z gory skazane na niepowodzenie.

Stanowisko Polskiego Stronnictwa Ludowego przekreslilo nadzieje obecnych wladcow Polski. Wijsze wspanialego zwyciestwa na modle jugoslawianska zaczelo przyslanic widmo kleski poniesionej przez komunistow w Austrii, czy na Wegrzech. Z takim trudem zdobyta przez agentow moskiewskich wladza zda sie wysuwac z ich rak.

Zamierzone zmiany, ustawy i zarzadzenia zmierzajace powoli ale systematycznie do stworzenia z Polski jednej z republik sowieckich napotkaly na nieprzewidziana przeszkode, ktora jednakze PPR i PPS postanowily usunac. Jednocześnie jednak rozwiala sie legenda o "razdzie jednosci narodowej". Trudno jest mowic o jednosci wowczas, gdy pozostali czlonkowie atakuja jednego z wice-premierow i otwiercie zarzucaja mu nielojalnosc. Na jednym, z zebranych przed wyborczych, gdy stanowisko PSL zostalo wyjasnione, zwolennicy bloku w sposob niedwuznaczny dali do zrozumienia, ze walka z PSL to cos wiecej jak walka przedwyborcza konkurujacych ze soba stronnictw-to ostateczna walka ze wszystkimi, ktorzy usiluja uratowac demokracje w jej zachodnim znaczeniu. Premier Osobka Morawski wyraznie oskarzyl Mikolajczyka o popieranie "fasyzmu" i przypomniał okres jego premierostwa w Londynie, kiedy uznawal tylko 4 stronnictwa i zwalczal komunistow. Stwierdza on, ze PSL nie

interesuje sie zupełnie sprawa zywienia ludnosci, czlonkowie tego stronnictwa celowo bojkotuja zarzadzenia o swiadczeniach rzeczowych. Zarzucil on nawet Mikola czykowi, ze na skutek jego dzialalnosci UNRRA zmiejszyla swe dostawy dla Polski. Te rzekome "interwencje przedwyborcze" z zagranicy jak to zarzadzenie okreslil, Osobka, nazywa "nowa bomba atomowa przeciwko demokracji". Komunistyczny wice-premier Gomolka wspomnial Mikolajczykowi, ze wspolpracowal z ludzmi z sanacji jak prezydent Raczkiewicz, czy general Anders. Zarowno Gomolka, jak i Morawski nie pomineli okazji, aby wznowic swe anty-brytyjskie ataki. Raz jeszcze przeciwstawili wspanialomyslności Stalina, ktory, za przelana przez zolnierzy polskich krew nie chcial zadnej zaplaty, stanowisko Wielkiej Brytanii, ktora za 10.000 lotnikow zabitych nad Londynem i za krew polska przelana pod Monte Cassino, zadala zaplaty".

Jednocześnie Moskwa kilkakrotnie zabrala glos w sprawie sytuacji politycznej jaka wytworzyla sie w Polsce po odrzuceniu przez Polskie Stronnictwo Ludowe koncepcji wspolnego bloku wyborczego.

W jednej z audycji radia moskiewskiego, znany komentator Michajlow, omawiajac stosunek polskich stronnictw do koncepcji bloku wyborczego powiedzial m. in: "Widoczne jest dzis, kto chce istotnie konsolidacji sil demokratycznych w Polsce, a kto patrzy na wybory jako na sposobnosc rozbitcia obozu demokratycznego. Glowne stronnictwa demokratyczne, ktore podczas wojny wzily na siebie glowny ciezar walki z Niemcami pozostaja zwarte, ale jest stronnictwo, ktoremu przewodzi po powrocie do Polski z Londynu p. Mikolajczyk. Polskie Stronnictwo Ludowe - zdaje sie gromadzace pod swym sztandarem wszystkie zywioły opozycyjne. Linia polityczna tego stronnictwa ma bardzo malo wspolnego z obrona idealow demokratycznych. Stronnictwo Mikolajczyka odrzucilo propozycje wspolnej platformy wyborczej. Holdujac namietnosciom politycznym PSL chce sie stac punktem zbornym dla wszystkich grup wrogich demokracji polskiej. Sa to grupy przeciwnie

reformom i dazace do obalenia wszystkiego, co w tej dziedzinie dokonano."

"Kola postepowe w Londynie ciagnal dalej Michajlow - donosza coraz czesciej o wzmagajacej sie dzialalnosci reakcji polskiej na terenie Wielkiej Brytanii i w innych krajach Zachodu. Jest to akcja w niemalym stopniu idaca rownolegle do linii przyjetaj przez przewodcow Polskiego Stronnictwa Ludowego w Polsce.

Oto dlaczego wszyscy przyjaciele demokracji polskiej zdawaja czujnosc i zobowiazuja sie popierac wszystkie wysilki zementowania jednosci.

Spoleczenstwo polskie stoi przed olbrzymim zadaniem. Kraj musi odzyskac rownowage polityczna: dazy do niej rzad obecny, wedlug slow premiera polskiego Osobki-Morawskiego. Glowne stronnictwa demokratyczne w Polsce maja za soba masy i ich zaufanie i dlatego nalezy sie spodziewac, ze odniosa w wyborach najwiekszy sukces..."

Oficjalne przyklaczenie sie Moskwy do ofenzywy skierowanej przeciwko PSL zaostza ja niewatpliwie i nalezy sie liczyć z powaznymi konsekwencjami. Wskazuja one jasno i az nadto wyraznie, ze trudno bedzie liczyć na porozumienie z Rosja ponad glowami komunistow. O ile nawet uda sie przeformowac w Polsce prawdziwe wolne i demokratyczne wybory, nalezy sie spodziewac, ze Rosja bedzie napierac aby bez wzgledu na ich wyniki w Polsce utworzony byl rzad koalicyjny w ktorym komunisty piastowac beda najwyzsze urzedy. Zachowanie sie komunistow węgierskich daje przedsmak tego, czego nalezy sie spodziewac w Polsce po wyborach. Nie ulega najmniejszej watpliwosci, ze wobec obecnej, naprezonej sytuacji miedzynarodowej, Moskwa uzyje wszystkich wplywow aby stlumic wszelkie pro-zachodnie sympatie w Polsce. Ostatnio zawarty miedzy rzadem Tito a reżimem bierutowskim pakt wzajemnej pomocy i przyjazni na lat 20, natychmiast ratyfikowany przez Krajowa Rade Narodowa, wskazuje, ze Rosja dazy do skonsolidowania swych wasali na wypadek ewentualnego "krotkiego spiecia". Zarowno reżim titowski jak i obecny rzad polski

zostały importowane do tych krajów ze Wschodu, niestety przy pełnym poparciu Zachodu. I stała się rzecz dziwna. Ten sam Churchill, który tak haniebnie zdradził naród jugosłowiański, a p. Mikołajczyka groźba zmusił do przystąpienia do "rządu jedności", obecnie ubolewa nad "żelazną kurtyną", dzielącą Europę i nad rzeczywistością w Belgradzie lub Warszawie.

Obecnie zachodzi pytanie, czy wybory w Polsce się odbędą w ciągu najbliższych miesięcy, gdyż w przeciwnym wypadku, pozwalamy sobie wyrazić obawę, że będą one już niepotrzebne. Moskwa potrafi wprowadzić w czyn swe obietnice poparcia "obronców prawdziwej demokracji", tłumiąc każdy objaw protestu ze strony społeczeństwa polskiego, które pod naciskiem i uciskiem koncentrycznych obozów, głosować będzie na agentów Moskwy.

Nie ulega jednakże wątpliwości, że tego rodzaju postępowanie, nie pozostanie bez echa i że zarówno Stany Zjednoczone, jak i Wielka Brytania kategorycznie obstawają, że przy wypełnieniu postanowień poczdamskich - lekceważonych przez tymczasowo uznany "rząd polski".

Wiadomości, jakie w ciągu ostatnich dni nadeszły z kraju, zdają się niestety potwierdzać wszystkie wyrażone przez nas obawy. Walna ofenzywa przeciwko wszystkiemu co polskie już się rozpoczęła. W ubiegłym tygodniu warszawski urząd bezpieczeństwa, na którego czele stoi komunistą Radkiewicz przeprowadził rewizję w lokalu Polskiego Stronnictwa Ludowego w Warszawie. W wyniku rewizji, głosi oficjalny komunikat ogłoszony przez kompetentne czynniki, znaleziono szereg dokumentów demaskujących wroga działalność Polskiego Stronnictwa Ludowego. Wśród znalezionych dokumentów, są rzekomo ulotki przygotowane na okres kampanii przedwyborczej, krytykujące zarządzenia rządu jedności narodowej." Ponadto podobno znaleziono dowody, stwierdzające niezbić łączność PSL z grasującymi na terenie Polski "bandami faszystowskimi", finansowanymi i popieranymi, zdaniem warszawskich oszczerców przez generała Andersa, oraz utrzymywanie kontaktu z wrogi-

mi elementami polskimi w Londynie."

Stronnictwo ludowe Mikołajczyka, niespełna przed pół rokiem uznane zostało za "demokratyczne" i przyznano mu prawo jawnej działalności. Niestety nie potrafiło ono zrozumieć "wspaniałomyślności" i "wielkoduszności" gestu komunistów i zamiast stać się ich posłusznym narzędziem, postanowiło bronić Niepodległości Polski. Do tego Moskwa nie mogła dopuścić i jak to zapowiedziała nie dopuściła. Rewizja w Polskim Stronnictwie Ludowym, a szczególnie komunikat, który nie ulega wątpliwości został zgóry przygotowany, tak jak zapewne i okazowe ulotki na wypadek procesu, które być może zostały podrzucone przez agentów przeprowadzających rewizję, były wstępem do nowej fali terroru, aresztowań, procesów. Być może, że nieza długo usłyszymy, że w Warszawie toczy się proces przeciwko byłym członkom "tymczasowego rządu jedności narodowej—członkom faszystowskiego stronnictwa PSL". Można zgóry przewidzieć wysuwane zarzuty, ba, nawet treść aktu oskarżenia. Można zgóry przewidzieć przebieg przewodu

sadowego; mowę prokuratora zarzucającego oskarżonym kontakt z wrogiem Polski No. 1—generałem Andersem, spowodowanie powstania Warszawskiego. Można zgóry przewidzieć odpowiedzi oskarżonych.....Może powtórzyć się tragiczny proces 16—stu w Moskwie. Los jest czasem okrutny. Być może, że chce się zemścić na Mikołajczyku, że zamiast wystąpić w obronie członków swego rządu, oskarżonych o zdradę i współpracę z Niemcami, odwrócił się do nich plecami i wyciągnął dłoń ku ich oskarżycielom—członkom tak zwanego "rządu lubelskiego".

Lecz istnieje jeszcze inna możliwość: być może Moskwa zajęta bardziej innymi sprawami jak zagadnienia Bliskiego Wschodu, przestanie interesować się sprawami Polski? Być może, że wtedy naród polski będzie miał możliwość wypowiedzieć się i pokazać swym uzurpatorskim przewodcom drogę powrotną do Moskwy...

Wysunęliśmy dwie luźne hipotezy. Najbliższą przyszłość przyniesie rozwiązanie tego problemu. Narazie jednak termin wyborów w Polsce nie został jeszcze ustalony...

Dokola afery szpiegowskiej w Kanadzie

Sensacyjna afera szpiegowska w Kanadzie zatacza coraz szersze kręgi. Szereg aresztowanych przeprowadzonych na terenie Wielkiej Brytanii, m. in. zatrzymanie jednego z najbardziej znanych uczonych brytyjskich, profesora uniwersytetu londyńskiego Dr. Nunn Maya, świadczy, że piąta kolumna sowiecka zdołała rozbudować swe sieci.

Z oficjalnego oświadczenia wygłoszonego w parlamencie kanadyjskim przez premiera Mackenzie King, świat dowiedział się, że jeszcze w roku 1943, to jest w chwili gdy nie było jeszcze wiadomym na jaką stronę przychyli się szala zwycięstwa—Rosja prowadziła akcje szpiegowską na terenie państw alianckich. Zdołała ona zdobyć szereg cennych informacji dotyczących produkcji bomb atomowych, nowego środka wybuchowego, oraz radaru. Gdy rząd kanadyjski otrzymał informacje o istnieniu doskonale zorganizowanej i zakonspirowanej szajki szpiegowskiej, działającej pod kierunkiem

członków ambasady sowieckiej po sprawdzeniu autentyczności przedłożonych dokumentów, zawiadomił ambasade sowiecką o wszczęciu dochodzenia. Na jesieni r.b. premier Mackenzie King zawiadomił osobiście prezydenta Trumana i premiera Attlee o fakcie, że Rosja posiada szereg tajemnic wojennych dostarczonych jej za pośrednictwem bandy szpiegów, składającej się z wysokich urzędników i uczonych kanadyjskich.

Premier Mackenzie King zamierzał nawet udać się do Moskwy aby zaznajomić Stalina z działalnością jego ambasady w Kanadzie. Premier Mackenzie King powiedział, iż jest pewien, że Stalin nigdy nie popierał tego rodzaju postępowania, i być może nawet, że afera prowadzona była poza plecami ambasadora sowieckiego w Ottawie.

W nadchodzącym tygodniu rozpocznie się rozprawa przeciwko głównym oskarżonym. Prze-

Tad. I. Kostarowski.

Sprawa mordu w Katyniu

(Dalszy ciąg - cz. 5 - ta.)

Las katyński był ulubionym miejscem, w którym ludność Smolenska zwykła była szukać odpoczynku w dni świąteczne. Żadnych zakazów ani ograniczeń wstępu do lasu katyńskiego nie było. Po zajeciu Smolenska przez okupantów lasu pilnowały wzmocnione posterunki i pojawiły się napisy uprzedzające, że osoby wchodzące do lasu bez specjalnej przepustki, będą rozstrzelane na miejscu.

Komisja specjalna stwierdziła, że przed zajeciem Smolenska przez niemieckich okupantów w zachodnich rejonach obwodu jency wojenni - Polacy oficerowie i żołnierze pracowali przy budowie i naprawie szos. Jency wojenni Polacy byli rozmieszczeni w trzech obozach specjalnych, zwanych: oboz nr. 1-ON, nr. 2-ON, nr. 3-ON, nr. 3-ON, na odległości do 25 do 45 km, na zachód od Smolenska.

Zeznania świadków i dokumentów stwierdzają, że po rozpoczęciu działań wojennych wskutek wytworzonej sytuacji, obozów nie można było we właściwym czasie ewakuować i wszyscy jency wojenni - Polacy, jak również czesc strazy i pracowników obozów wpadli do niewoli niemieckiej.

Na poparcie tych twierdzeń komunikat przytacza takie zeznania:

"Zbadany przez komisję specjalną były komendant Obozu Nr. 1-ON, major państwowej służby bezpieczeństwa W. Wietosz-nikow zeznał:

... "Czekałem na rozkaz zlikwidowania obozu, ale łączność ze Smolenskiem została przerwana. Wtedy wyjechaliśmy do Smolenska wraz z kilkoma współpracownikami, aby wyjaśnić sytuację. W Smolensku zastałem naprzemną sytuację. Zwrociłem się do naczelnika ruchu smolenskiego odcinka Zachodniej Kolei Żelaznej tow. Iwanowa z prośbą, aby udzielił obozowi wagonów dla przewiezienia jency wojennych - Polaków. Ale tow. Iwanow odpowiedział mi, że liczyć na otrzymanie wagonów nie mogę. Usiłowałem również skomunikować się z Moskwą, - aby otrzymać zwołanie na wyruszenie pieszo

ale to mi się nie udało. W tym czasie Smolensk już był odcięty od obozu przez Niemców, i co się stało z jencami wojennymi - Polakami i z pozostałymi w obozie straża - nie wiem."

"Zastępujący w lipcu 1941 r. naczelnika ruchu smolenskiego odcinka Zachodniej Kolei Żelaznej inż. Iwanow S. zeznał przed komisją specjalną:

"Zwrociła się do mnie do wydziału ruchu administracja obozów dla jency wojennych - Polaków, żeby otrzymać wagony dla transportu Polaków, ale wolnych wagonów nie mieliśmy. Oprócz tego nie mogliśmy wysłać wagonów na odcinek Gusino, gdzie było najwięcej jency wojennych - Polaków, gdyż droga ta już była ostrzelwana. Nie mogliśmy dlatego wykonać prośby administracji obozów. Wobec tego jency - Polacy zostali w obwodzie smolenskim".

Tu zauważyć nam wypada co następuje.

Z komunikatu wnosić trzeba, iż kilkanaście tysięcy jency wojennych - oficerów polskich pracowało przy budowie i naprawie szos jako pracownicy fizyczni, bo oczywiście kilkanaście tysięcy oficerów nie mogło być kierownikami robot lub dozorcami przy nich.

W obozie jency wojennych w Kozielsku oficerów używano do pracy fizycznej, ale nie stale, lecz sporadycznie w liczbie naraz do trzystu, gdyż w obozie było przeszło cztery tysiące i w wieku do lat 50-ciu.

Czyżby więc i dlatego ten system naruszenia przepisów konwencji haskiej z roku 1907 - w roku 1940 i 1941 pogorszono i do pracy fizycznej używano aż kilkanaście tysięcy oficerów i to bez względu na ich wiek i stopnie (w Katyniu zamordowano wielu oficerów sztabowych i kilkunastu generalów)?

Tego samooskarżenia się o dalsze pogwałcenie konwencji haskiej komunikat nie wyjaśnił i nie uzasadnił.

Gdyby oficerowie byli w wymienionych w komunikacie obozach, o czyżby o tym nie wiedzieli centralne władze so-

wieckie i sam Stalin? Czyby nie wiedzieli o losie oficerów, o dostaniu się ich w ręce Niemców, nie wiedzieli aż do ujawnienia przez tychże Niemców zbrodni katyńskiej? I dlaczego taili to wszystko przed władzami polskimi i to w ciągu tak długiego okresu czasu?

Odpowiedzi na pytania jak gdyby same się narzucają...

W przytoczonych w komunikacie zeznaniach świadków Wietosz-nikowa i Iwanowa, pomijając nawet sprawę wiarygodności ich, szczególnie pierwszego jako "enkawudzisty", nie ma ani słowa, aby wśród jency Polaków byli i oficerowie.

Naprasza się przypuszczenie, że w pobliżu Smolenska istotnie pracowali jency wojenni Polacy, lecz tylko szeregowi, że może nawet ich rozstrzelali Niemcy i zwłokami "uzupełniali" istniejące już mogiły?

Fakt niemożności ewakuacji jency nie jest dostatecznie wykazany. Brak tu dat i wiadomo dlaczego na ewakuację pieszo trzeba było aż decyzji Moskwy, gdy pedzenie piesze jency wojennych tak szeregowych jak i oficerów było bardzo często stosowane nawet zimą, a wówczas było lato.

Dlaczego wreszcie dotąd nie ujawniono nikogo z rodzin lub znajomych oficerów zamordowanych w Katyniu, kto otrzymałby od nich po kwietniu - maju 1940 r. jakakolwiek wiadomość? Czyżby w obozach smolenskich zakazano oficerom wysłać korespondencje i dlaczego? Czy uczynili to i przed zajeciem Smolenska Rosianie, a po tym zajeciu Niemcy?

Według komunikatu obecność jency wojennych Polaków w obozach obwodu smolenskiego potwierdzają zeznania licznych świadków, którzy widzieli tych Polaków w pobliżu Smolenska podczas pierwszych miesięcy okupacji do września 1941 r. włącznie.

Otoż znowu pomijając kwestję wiarygodności zeznań świadków, tak jak one są zapisane w protokołach /system badania przez NKWD ma wyrobiona nagarywna opinia/, przytaczamy te zez-

kania, powołane w komunikacie które mówią o jencach - oficerach.

Takich zeznań w komunikacie jest tylko trzy.

Świadek Maria Aleksandrowna Saszniewa, nauczycielka szkoły początkowej we wsi Zienkowo, zeznała, że w sierpniu 1941 r. ukryła u siebie jenca wojennego Polaka. Polak był w mundurze wojsko wym; był on, jak opowiadał Saszniewej, podporucznikiem rezerwy. Na początku działań wojennych między Polską a Niemcami został powołany do służby czynnej, znajdował się w Brzesciu Litewskim (Polak powiedziałby "w Brzesciu nad Bugiem" przyp. autora /), gdzie wzięty był do niewoli przez czerwoną armię. Przeszło rok znajdował się w obozie pod Smolenskiem. Odchodząc nazajutrz Polak wymienił swoje nazwisko, które Saszniewa zanotowała w książce. W tej książce, złożonej przez Saszniewa komisji specjalnej, na ostatniej stronie znajduje się napis: "Lojek Józef i Zofia. Miasto Zamosc, ulica Ogrodowa Nr. 25."

W opublikowanych przez Niemców wykazach Lojek Józef porucznik figuruje pod Nr. 3796, jako rozstrzelany na "Kozich Gorach" w lesie katyńskim wiosną roku 1940.

Zatem, wnioskuje komunikat, że niemieckich informacji wynika, że "Lojek Józef został rozstrzelany rok przedtem, zanim go widziała świadek Saszniewa."

Wniosek ten wydaje mi się nieco wątpliwy.

Tożsamość człowieka, który nazwać się miał podporucznikiem Józefem Lojkiem z porucznikiem Józefem Lojkiem nie jest ustalona. Co najmniej dziwne, że zbiegły z obozu jeniec Polak po jednym noclegu u Saszniewej nabrał tyle zaufania do niej, że podał jej swoje prawdziwe nazwisko. Zbiegł mógł nie być oficerem, albo będąc oficerem, mógł się podać za szeregowego, co czasami czyniono, aby przebywać z szeregowymi. Brak danych, że zbieg był jednym z jenców z Koziejska, Starobielska lub Ostaszkowa. Nie sprawdzono, czy Lojek figurował jako jeniec jednego z tych obozów i pozostał w obozie pod Smolenskiem oraz czy adres Lojka w Zamosciu był prawdziwy.

Nie wiadomo, na jakich danych opierała się identyfikacja zwłok Nr. 3796.

Komunikat dość obszernie powołuje się na zeznanie chłopca Parfiena Gawrilowicza Kisielewa, urodzonego w 1870 r., czyli w roku 1943 już 73-letniego. Kisielew jest drugim świadkiem, powołanym w komunikacie na stwierdzenie, że pod Smolenskiem w czasie okupacji niemieckiej byli jency wojenni oficerowie polscy.

Kisielew zeznał, jak Gestapo biciem i grozbami zmuszało go do złożenia fałszywych zeznań o rozstrzelaniu przez bolszewików jenców wojennych oficerów polskich i stwierdził, iż wiedział, że w rzeczywistości oficerów polskich rozstrzelali Niemcy w roku 1941."

Świadek Kisielew nie wyjaśnił, skąd i co mianowicie wiedział o rozstrzelaniu polskich oficerów przez Niemców.

Były zawiadowca stacji Gniezdowo Iwanow S., urodzony w 1882 r. zeznał, iż "jenców wojennych oficerów polskich, przybyłych na wiosnę roku 1940 na stację Gniezdowo spotykał w ciągu roku 1940-41 aż do zajęcia Smolenska przez Niemców na robotach drogowych"

Iwanow jest trzecim świadkiem stwierdzającym obecność oficerów polskich pod Smolenskiem w roku 1940-1941.

Zeznania Iwanowa przytoczono co do powyższego faktu tak ogólnikowo że nie może ono przekonywać.

Według komunikatu w "Kozich Gorach" był sztab 537 batalionu roboczego, który rozstrzeliwał jenców. W sztabie byli oberst-lejtnant Arnes, jego adiutant oberlejttnant Rekest, lejtnant Hott, wachmistrz Lumert, podoficer gospodarczy Rose, jego pomocnik Isike, oberfeldfel Grenewsky.

Czy Niemców tych obecnie nie możnaby odszukać i przesłuchać?

Komunikat cytuje wezwanie z 3 maja 1943 r. do ludności o dostarczenie danych o masowym zamordowaniu przez bolszewików jenców oficerów polskich i księży w roku 1940 w lesie "Kozie Gory" w pobliżu szosy Gniezdowo-Katyn. Wezwanie podpisał Voss, lejtnant policji polowej

Czyby obecnie nie było moż-

na tego Vossa odszukać i przesłuchać?

Komunikat twierdzi, że "dokonana ekspertyza sądowo-lekarska ekshumowanych zwłok dowodzi niezbicie, że rozstrzelanie jenców wojennych Polaków dokonali sami Niemcy!"

Akt ekspertyzy sądowo-lekarskiej z 24 stycznia 1944 r. podpisany przez wyżej wymienionych: W. Prozorowskiego W; Smoljanowa, D, Wyropajewa; P. Siemienowskiego i M. Szwałkówna głosi, co następuje:

"Z polecenia komisji specjalnej do ustalenia i zbadania okoliczności rozstrzelania przez niemieckich najeźdźców faszystowskich w lesie katyńskim / w pobliżu m. Smolenska / jenców wojennych oficerów polskich w składzie... / wymieniono osoby, które podpisały akt /; z udziałem naczelnego eksperta sądowo-lekarskiego frontu zachodniego, majora służby sanitarnej Nikolskiego; eksperta sądowo-lekarskiego N. armii, kapitana służby sanitarnej Busojedowa; kierownika laboratorium anatomo-patologicznego Nr. 92, majora służby sanitarnej Subbotina; majora służby sanitarnej Ogloblina; lekarza - specjalisty, starszego lejtnanta służby sanitarnej Sadykowa starszego lejtnanta służby sanitarnej Puszkariowej /Nikolski, Busojedow, Subbotin, Ogloblina, Sadykow i Puszkariowa aktu nie podpisali - uwaga autora / w okresie od 16-23 stycznia 1944 przeprowadziła ekshumacje i badania sądowo-lekarskie zwłok jenców wojennych Polaków, pochowanych w mogiłach na terytorium "Kozie Gory" w lesie katyńskim, w odległości 15 kilometrów od Smolenska. Zwłoki jenców wojennych Polaków były pochowane w bratniej mogile o wymiarach około 60 x 60 x 3 m. - i oprócz tego w oddzielną położoną mogilę o wymiarach około 7 x 6 x 3, 5 m. Z mogil ekshumowano i zbadano 925 zwłok.

Ekshumacje i badania lekarskie zwłok przeprowadzono w celu stwierdzenia:

- a/ tożsamość nieboszczyków,
- b/ przyczyny śmierci,
- c/ czasu pochowania,
- Okoliczności sprawy: patrz materiały komisji specjalnej.
- Dane obiektywne: patrz protokoły sądowo-lekarskich badań zwłok, (c.d. nast.)

Kronika tygodniowa

W poniedziałek 25 b.m. wznowia swe obrady Rada Bezpieczeństwa O. Z. N. w Nowym Yorku. Sprawa perska wysuwa się na pierwszy plan międzynarodowych zagadnień, stanowiąc dla Organizacji Zjednoczonych Narodów ogólną próbę, która zadecyduje o jej dalszym losie i o pokój świata. W kołach politycznych panuje przekonanie, że nadchodzący tydzień przyniesie wyjaśnienie sytuacji międzynarodowej. Żywo komentowane jest nowe posunięcie Rosji Sowieckiej, która za pośrednictwem swego ambasadora p. Gromyko, zwróciła się do Organizacji Zjednoczonych Narodów, domagając się przesunięcia terminu sesji Rady Bezpieczeństwa na dzień 10 kwietnia b.r. Jako powód swego zadania Moskwa podaje, że została "zaskoczona" postępowaniem rządu irańskiego, tym bardziej, że prowadzone są w dalszym ciągu bezpośrednio rozmowy pomiędzy zainteresowanymi stronami. Rząd sowiecki jakoby "nie zdążył" się przygotować na ten dzień 25 marca. To wystąpienie Rosji Sowieckiej spowodowało zdecydowany sprzeciw Stanów Zjednoczonych co do przesunięcia terminu i kategoryczne zadanie nie tylko rozpatrzenia skargi Iranu, który zarzuca Związkowi Sowieckiemu pogwałcenie traktatu teherańskiego z roku 1942-go, oraz ingerowanie w sprawy wewnętrzne Iranu, ale również domaga się szczególnego poinformowania Rady Bezpieczeństwa o przebiegu pertraktacji i rozmów irańsko-sowieckich, zgodnie z postanowieniem Rady Bezpieczeństwa z dnia 30 stycznia.

Dzienniki amerykańskie żywo komentują artykuł jaki ukazał się w "Izwestia" oskarżający "reakcje" perską o prowadzenie antysowieckiej propagandy i usiłowanie sprowokowania nowej wojny. Dzienniki podkreślają, iż jest to stary trick propagandy sowieckiej, która przy pomocy pomawiania innych o chęć agresji, stara się maskować własne imperialistyczne dążenia. Nie mniejsze zainteresowanie budzi stanowisko rządu tureckiego wobec agresywnych wysta-

pien propagandy moskiewskiej, która za pomocą radia i prasy atakuje w dalszym ciągu stanowisko Turcji wobec wysuwanych przez Związek sowiecki pretensji terytorialnych i mieszenia się do wewnętrznych spraw tego kraju. Rząd turecki stwierdził oficjalnie, że nie przeloży sprawy stosunków turecko-sowieckich Radzie Bezpieczeństwa, ponieważ nie posiada konkretnych dowodów, że polityka Związku Sowieckiego zagraża bezpieczeństwu Turcji. Natomiast podkreśla się stanowisko prasy tureckiej, która z zadowoleniem przywła oświadczenie b. premiera Churchill'a w sprawie Dardanelli, że zarówno Wielka Brytania jak i Stany Zjednoczone są zdania, że Dardanellie należy oddać pod kontrolę międzynarodową. Tymczasem Rosja od szeregu miesięcy prowadzi kampanię celem zawładnięcia Dardanellami co by jej pozwoliło dominować nad Konstantynopolem.

Sprawa ropy perskiej wyolala w Stanach Zjednoczonych zdecydowany zwrot w nastrojach mas w stosunku do Rosji Sowieckiej. Przytoczmy tu artykuł jaki ukazał się w dzienniku "New York Times" na temat "bezpieczeństwa" Rosji, tego ulubionego konika na którym jedzie propaganda moskiewska.

"W imię bezpieczeństwa - pisze "New York Times" - Rosja zagarnęła już i przyliczyła do siebie następujące państwa i kraje: Litwę, ponad 3 miliony ludności, Łotwę, z niemal 2 milionami ludności, Estonię z 1,120,000 ludności, Polskę Wschodnią z 10,150,000 ludności, Bessarabię i Bukowinę z 3,748,000 ludności, Moldawię z 2,2 milionami ludności, Karpatorus z 800 tys. ludności, część Państwa Wschodnich z 400 tys. ludn., Karelo-Finlandię oraz Petsamo z niemal pół milionem ludności, Tannu Tuwe w Azji Środkowej z 65 tys., południowy Sachalin i wyspy Kurylskie z 420 tys. ludn. Ogółem zaanektowała Rosja ziemie z 24,455,000 ludności.

"W imię bezpieczeństwa - kontuuje najpoważniejszy dziennik amerykański - Rosja uzyskała również

bazy morskie na polwyspie Porkala w Finlandii i w Port Arrurze w Chinach, wraz ze współudziałem we własności i eksploatacji głównych linii kolejowych w Mandzurii.

"Jednym słowem, pod hasłem nie chcemy powiększenia naszych terytoriów ani żadnego innego zwiększenia naszych zasobów" Rosja pozyskała już ziemię, równą wielkości większej części wschodnich Stanów Zjednoczonych".

Analizując tak charakterystyczne glosy prasy amerykańskiej i brytyjskiej, będącej istotnym odzwierciedleniem nieskrywanej opinii publicznej tych krajów, można śmiało powiedzieć, że dzisiejsze nastroje w przededniu ponownego rozpoczęcia sesji Rady Bezpieczeństwa są krancowo różne od tych, jakie nurtowały w chwili zakończenia jej pierwszych obrad. Ten zdecydowany odwrót od sympatii prosowieckich jest porażką Moskwy, która do nowego pojedynku na forum międzynarodowym staje nie tylko osamotniona i zdemaszkowana wobec Zachodu, ale i pozbawiona wpływu jakim do niedawna cieszyła się w Stanach Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii.

Jak Rosja zareaguje na wniesioną skargę przez rząd perski na sesję Rady Bezpieczeństwa. Czy reprezentujący rząd sowiecki ambasador Gromyko użyje prawa weta?

Wiele przesłanek zdaje się wskazywać, że Rosja zechce skorzystać z nadążającej się okazji i realizując swe przygotowywane od czasu zakończenia wojny plany, będzie usiłowała wycofać się z życia międzynarodowego. Taką polityką izolacjonizmu pozwoliłaby Rosji odgradzić się "chinskim murem" od Zachodu i wchłonąć będące pod jej wpływem, a ściślej mówiąc okupacja wojskowa, wschodnie kraje Europy. Już w sprawie perskiej daje się zauważyć wyraźną tendencję gry na zwłokę, czego dowodem były próby przedłożenia terminu otwarcia sesji Rady Bezpieczeństwa. Uzyskany czas do 10 kwietnia pozwoliłby drogą terroru wpłynąć na uległość rządu perskiego i podporządkować go interesom Rosji Sowieckiej. (ski.)

Problem Polskich Sił Zbrojnych.

(c. d. ze str. 1-ej)

skich wchodzących w skład sił brytyjskich, minister Bevin oświadczył, że zgodnie z planami demobilizacyjnymi armii brytyjskiej, żołnierze polscy, gdyby byli żołnierzami brytyjskimi, byliby już częściowo zdemobilizowani a to z uwagi na ich wiek. Uwzględniono jednak specyficzne warunki i demobilizacja nie dotyczyła Polskich Sił Zbrojnych znajdujących się pod komendą brytyjską.

"W sprawie przyszłości wojsk polskich odbyłem specjalne rozmowy - mówił dalej minister Bevin - z premierem Attlee, generałem Andersem i innymi polskimi do odcami. Ustaliliśmy wspólnie, iż nie możemy tych Sił Zbrojnych Polskich zatrzymywać jako odrębne jednostki wojskowe. Dowódcy polscy otrzymali zapewnienie i udzielili nam tego zapewnienia, że na żołnierzy polskich nie będzie wywierany żaden nacisk za powrotem do kraju, lub pozostaniem na obczyźnie.

Minister Bevin zwracając się do Izby Gmin oświadczył:

"Składam tu hold Polskim Siłom Zbrojnym, które walczyły wraz z nami oddając usługi w tej wojnie i przyczyniły się tak wydatnie do wspólnego zwycięstwa. Rząd Jego Królewskiej Mości, jako jeden z sygnatariuszy uchwał jaltanskich nie przestaje i nie przestanie interesować się sytuacją w Polsce. Żołnierze polscy, po powrocie do kraju, będą nadal korzystali z zainteresowania się ich losem przez Wielką Brytanię, która żywi tak wielką sympatię dla Narodu Polskiego."

Po przemówieniu ministra Bevina, zwrócił się z zapytaniem zastępujący szefa opozycji J.K.M. b. premiera Churchilla - b. min. spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii Antoni Eden, który podkreślając doniosłość sprawy żołnierza polskiego, któremu naród brytyjski jest tak wiele winien i pragnąc upewnić się, żądał zapewnienia, że nie będzie stosowany żaden nacisk na żołnierzy by powracali do kraju i czy rząd premiera Attlee zrobi wszystko co w jego mocy dla tych, którzy nie chcą wracać?

Minister Bevin stwierdził z całą stanowczością, że żaden nacisk nie będzie wywierany i powiedział:

"Pragniemy, by wojsko polskie powróciło w całości do swego kraju, który tak potrzebuje ręk do pracy nad jego odbudową. Ale nie możemy mieć pretensji do tych, którzy w sumieniu swym zdecydowali, iż nie mogą powrócić do swej Ojczyzny. Tym dzielnym żołnierzom polskim należy się bezwzględnie nasza pomoc i opieka".

Jeden z posłów socjalistycznych zapytał min. Bevina, czy wcześniejsze rozwiązanie problemu wojska polskiego nie wpłynęłoby na korzystniejsze ukształtowanie się stosunków brytyjsko-sowieckich?

Minister Bevin oświadczył w odpowiedzi:

"Ubolewam, że niektórzy posłowie łączą fakt istnienia Polskich Sił Zbrojnych w ramach armii brytyjskiej, z układem dobrych stosunków z Rosją Sowiecką. Moim zdaniem, sprawa ta nie może w żadnym wypadku wpływać na nasze stosunki z naszym wschodnim aliantem."

Z przemówienia kilku innych posłów z opozycji czy też partii rządowej, można wnioskować, że oświadczenie ministra Bevina w sprawie przyszłości polskich sił zbrojnych i hold złożony przez niego polskim żołnierzom, marynarzom i lotnikom, którzy przez 6 lat tak bohatercko walczyli u boku Wielkiej Brytanii, spotkało się z pełnym uznaniem Izby Gmin.

Zgodnie z umową zawartą pomiędzy rządami Wielkiej Brytanii a tymczasowym rządem polskim, w dniu 20 marca każdy żołnierz, marynarz i lotnik polski otrzymał odpis pisma w języku polskim, podpisanego przez ministra Bevina oraz oświadczenie tymczasowego rządu polskiego

Tekst pisma ministra Bevina i oświadczenie tymczasowego rządu polskiego zamieszczamy poniżej.

"Do Polskich Żołnierzy, Marynarzy i Lotników, pozostających pod Dowództwem Brytyjskim.

Rząd Jego Królewskiej Mości podkreślał niejednokrotnie, że jego polityka jest, aby jak największą ilość członków Polskich Sił Zbrojnych powróciła do kraju w warunkach na jakie zasłużyli sobie ci żołnierze, swym męstwem i odwagą. W tym celu prowadzone były rozmowy z tymczasowym rządem polskim, uważanym przez rząd J.K.M. i rządy

innych mocarstw za jedyne autorytatywne władze polskie, powołane do decydowania o przyszłości wojsk polskich na obczyźnie. Wraz z tym pismem każdy żołnierz, marynarz i lotnik polski otrzyma oświadczenie tymczasowego rządu polskiego w sprawie ich traktowania i przyjęcia po powrocie do Polski. Wszyscy członkowie Polskich Sił Zbrojnych dla których powrót jest możliwy powinni wrócić do kraju aby pracować nad odbudową życia gospodarczego i politycznego swej Ojczyzny. Ci, którzy zdają sobie sprawę, że nie mogą powrócić będą traktowani przez rząd J.K.M. w sposób na jak sobie zasłużyli walczyć u boku Wielkiej Brytanii przeciwko Niemcom i ich satelitom.

Rząd Wielkiej Brytanii będzie starał się ich urządzić w miarę swych możliwości na wyspach brytyjskich, względnie w krajach Imperium Brytyjskiego. Rząd J.K.M. ułatwi im wstąpienie na nową drogę życia, oraz ich najbliższym rodzinom i osobom pozostającym na ich utrzymaniu.

Nie wszyscy będą mogli jednak pozostać na terytorium Imperium Brytyjskiego i część będzie musiała urządzić się w innych krajach.

Zachowania Polskich Sił Zbrojnych na obczyźnie pod dowództwem brytyjskim nie przewiduje się i rząd J.K.M. zamierza zwalniać stopniowo żołnierzy polskich którzy nie pragną powrócić do Polski.

Zwracam się z apelem do wszystkich żołnierzy polskich aby zastanowili się nad okazją powrotu do kraju, okazją która może się już nie powtórzyć. W interesie Polski leży powrót jej najlepszych synów."

podpisano

Minister Spraw Zagranicznych
Wielkiej Brytanii

/-/ Ernest Bevin.

Tymczasowy rząd polski wydał dziewięciopunktowe oświadczenie w sprawie traktowania żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych powracających do kraju: 1/ Sposób traktowania żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych powracających obecnie do kraju, w praktyce będzie taki sam, jak sposób traktowania żołnierzy, którzy powrócili dotychczas z Wielkiej Brytanii, Włoch i Francji.

(c.d. na str. 14-ej)

PRZEGLĄD PRASY

W nr. 8 "Tygodnika APW" ukazał się ciekawy artykuł p. t. "Komunizm na Sr. Wschodzie", który podajemy w streszczeniu:

"Przed paroma miesiącami na lotnisku wojskowym w Almaza pod Kairem wybuchł pożar. Śledztwo przeprowadzone w tej sprawie wykazało, że bezpośrednim sprawcą był żołnierz, którego do czynu namowili grupa niezadowolonych, mająca swych członków w różnych kolach ludności. W czasie śledztwa zebrano obfity materiał wykazujący istnienie intensywnej podziemnej akcji kilku tysięcy komunistycznych w Egipcie. Jacejki te po nawiązaniu stosunków dyplomatycznych z Rosją, wyszły niejako na światło dzienne. Egipt został zalany materiałem propagandowym, drukowanym w języku angielskim i arabskim. Znaleziono wykłady ideologii komunistycznej w języku arabskim, pisane przez miejscowych autorów i drukowane w formie skryptów komunistycznych. Inne materiały, także w języku arabskim, obejmujące głównie instytucje organizacyjne, przewiezione zostały na teren Egiptu, prawdopodobnie z Moskwy.

Ruch komunistyczny w Egipcie był finansowany ze źródeł rosyjskich, za pośrednictwem wpływowych osób, których siedziba był dotychczas Kair.

Działalność podziemna komunistów w Egipcie, poza pożarem na lotnisku w Almaza, spowodowała cały szereg innych zjawisk i strajków głównie w tkalniach, gdzie dla swych celów, zdolali oni wyzyskać ciężką sytuację robotników, ich żale i pretensje.

Aresztowanie grupy agitatorów a wśród nich redaktorów dwóch pism "Ad - Damir" "Al - Fagr - Gedid" wzbudziło dość nieoczekiwane echo - aż w Damaszku. Grupa tamtejszych nauczycieli i urzędników syryjskiego ministerstwa oświaty wystosowała do rządu egipskiego depeszę, protestując przeciwko przesładowaniu komunistów i utrudnianiu im głoszenia ich idei. Posel egipski przy rządzie syryjskim zwrócił się do ministra spraw zagranicznych Syrii, prosząc go o zajęcie się tą kwestią, o stwierdzając, że protest urzędników syryjskich

jest mieszanym się w sprawy wewnętrzne Egiptu.

Cała sprawa rozległa się szerokim echem po mastach Syrii, wywołując ogólne oburzenie na autorów depeszy.

Prasa syryjska podniosła alarm zwracając uwagę władz, że w czasie tolerowanych przez nie zebranych komunistycznych głośnień są idee sprzeczne ze zwyczajami Syrii. Liczne organizacje syryjskie zaczęły zasypać rząd protestami przeciwko działalności komunistów, którzy usiłują podminować dobre stosunki między państwami Ligi arabskiej.

Tego wszystkiego nie mogło znieść poselstwo sowieckie protestując przeciwko manifestacjom w Damaszku, w czasie których wznoszono okrzyki antykomunistyczne. Syryjskie ministerstwo odpowiedziało, że "manifestanci protestowali przeciwko komunizmowi jako systemowi społecznemu, a nie przeciwko Rosji Sowieckiej jako państwu".

Tymczasem wzburzenie przeciw komunistom w Syrii zatacza coraz szersze kregi. Rząd otrzymuje wciąż pisma od różnych organizacji, domagających się usunięcia komunistów z organizacji państwowej. Narodowa partia syryjska wydała ulotkę, zadając zastosowania energicznych środków przeciwko agitatorom komunistycznym i domagając się wydania zakazu sprzedaży i kolportażu (na terenie Syrii) komunistycznego pisma "Saut Asz-Szaab" w Bejrucie.

W jednym z pism syryjskich ukazał się artykuł, którego autor powróciwszy niedawno z Europy zaleca zwolennikom komunizmu by poinformowali się u Arabów, którzy powrócili z krajów znajdujących się pod okupacją sowiecką i widzieli w Warszawie, Pradze lub Budapeszcie, jak sprawuje się "wyzwolenia armia" z taką radością witana przed rokiem. Tam więc zaczynają się otwierać oczy społeczeństwa arabskiego na to, czym jest sowieckie "wyzwolenie" i czym jest rzekoma "demokracja" w czerwonej czapce.

Londyński tygodnik "The Economist" z dnia 23.2. b.r. zamieścił ciekawy i bardzo charakterystyczny

artykuł na temat sytuacji w przemyśle węglowym w Polsce. Podajemy ciekawsze ustępy tego artykułu:

"W dziedzinie gospodarczej Polska poczyniła największe postępy w kopalnictwie węglowym. W ciągu 8 miesięcy ub.r. do 1. Stycznia 1946 r. wydobyto ogółem 20 milionów ton. W maju 1935 wydobyto 1.350.000 ton, a w listopadzie 3.100.000. Produkcja ta odpowiada około 50% wydajności polskich i niemieckich kopalni na Śląsku. Przewiduje się na rok 1946 około 50 milionów ton produkcji, czyli 2/3 przedwojennej. Ogółem Polska ma w tej chwili 80 kopalni węglowych, które znajdują się pod centralnym zarządem państwowym z siedzibą w Katowicach. Sprzedaż węgla kierowana jest centralnie. Przemysł ten zatrudnia 162.000 robotników w kopalniach - z czego 40.000 jest kobiet niemieckich i około 100 kobiet niemieckich. Życie górnika jest ciężkie, płaca jego wynosi zaledwie 1.000 zł. mies. dochodzi jednak do tego deputaty żywnościowe i inne dodatki, które umożliwiają wegetację. Na ogół są oni niedożywiani a szczególnie dzieci górników są warte.

Związek Sowiecki jest największym odbiorcą węgla w myśl umowy handlowej. W roku 1945 Rosja otrzymała 5 milionów ton węgla, a roku bieżącym ma otrzymać 8 milionów ton. Podobnie jak w Zagłębiu Ruhry, obecna produkcja węgla, chociaż wynosząca zaledwie trochę ponad połowę wydajności przedwojennej, przekracza możliwości transportowe. W roku ubiegłym Norwegia, Dania i Szwecja otrzymały zaledwie 5% obliczanego im węgla. 75% możliwego eksportu otrzymała i otrzymywać będzie Rosja. Niezależnie od węgla, eksportowanego Rosja otrzymała dodatkowo około 4 milionów ton węgla, jako zwrot za węgiel udzielony Polsce w okresie, gdy Śląsk nie był jeszcze jej zwrocony. Węgiel do Rosji przewożony jest poza drogą morską również i szeroko torowa linia kolejowa ze Śląska na

(c. d. na str 10 -ej)

WIESCI Z KRAJU

otrzymują dziennie: 700 gr. razowego chleba, 25 gr. cukru, 38,4 gr. tłuszczu, 120 gr. miesa, 120 gr. krup, 10 gr. makaronu, 10 gr. pszennej maki, 820 gr. tytoniu raz na 10 dni.

Racje żywnościowe dzienne oparte na powyższych tabelach, wyglądają tak: śniadanie—pol litra zupy z kaszy jęczmiennej, czasami na miesie, przeważnie tylko na wodzie. Kawa zbożowa bez mleka, niesłodzona.

Obiad—zupa kapusniak z ziemniakami na sucho.

Kolacja—pol litra zupy z kaszy jęczmiennej, kawa zbożowa bez cukru. Jako dodatek dla szeregowych wydaje się dziennie 700 gr. chleba czarnego i jedna łyżka stolowa cukru.

Jak wynika z wiadomości z Polski, w miesiącu lutym ceny na tak zwanym "wolnym rynku" kształtował się jak następuje. masło i słonina—400 zł., pomarańcze—600 zł. sztuka, jabłko—40 zł. szt., Kawalek mydła toaletowego—300 zł., do prania 100 zł., za uszycie ubrania męskiego bez materiału—3 do 6 tys. złotych.

Cena dolar na czarnej giełdzie 800 zł.

Według wiadomości nadchodzących z Warszawy, rząd tymczasowy przeprowadza obecnie masowe represje w stosunku do nauczycieli, którzy na zjeździe Związku Nauczycielstwa Polskiego w końcu ub. roku wykazali jednolitą wolę zachowania swej demokracji niezależności od dyktatorskich zakusów Polskiej Partii Robotniczej. Na zjeździe tym było obecnych ponad 600 delegatów nauczycielstwa polskiego z Polski środkowej i zachodniej. Lista komunistyczna kandydatów do nowego zarządu, zgłoszona przez wyznaczonego przez rząd warszawski kuratora-komunistę odrzucona została olbrzymią większością głosów. Głosowało za nią jedynie 40 delegatów. Do zarządu wybrano ludzi bądź związanych z Chrześcijańskim Zjednoczeniem Nauczycieli, bądź z Polskim Stronnictwem Ludowym.

Cyfra aresztowanych pozostaje w tajemnicy, krąży jednak pogłoski, że do tej pory ofiarami terroru padło około 2 tysiący

nauczycieli. Los aresztowanych nie jest znany, a rodzinom odmawia się informacji.

Jak wynika z wiadomości podanej przez radio warszawskie miesięczna opłata za radio wynosi: za apart kryształkowy lub lampowy, 200 zł. miesięcznie.

Milicja wykryła w miejscowości Rakowice w powiecie pronickim nową tajną niemiecką organizację t. zw. "Werenwolfów". Znalaziono wielkie ilości broni i amunicji. Stwierdzono, że członkowie bandy dokonali szeregu aktów sabotażu, ponadto zajmowali się szantazowaniem osadników polskich, którym wysyłano listy z pogrozkami i zadaniami okupu.

W lutym została uruchomiona w Warszawie Akademia Stomatologiczna. Na 150 miejsc zgłosiło się 700 kandydatów.

W Łodzi zaczęło wychodzić, mimo braku papieru, pismo o charakterze brukowym "Express Ilustrowany". Jeden numer tego pisma kosztuje 1 zł, podczas gdy inne dzienniki kosztują 2 zł.

(Dokroczenie ze str. 9. e)

Lwów. Linie ta obsługują Rosjanie.

Ponadto Polska wywoziła wielkie ilości węgla do Rumunii, Węgier, Czechosłowacji i Jugosławii.

Możliwe jest, że UNRRA zakupi w Polsce pewną ilość węgla na pomoc dla innych krajów, w których daje się odczuć zupełny brak tego artykułu.

W dniu 14 lutego b.r. odbył się w Polsce powszechny spis ludności. Według materiałów opracowanych przez Główny Urząd Statystyczny dotychczasowe wyniki spisu ludności są następujące:

	1946	1939
Warszawa	477.000	1.289.003
Łódź	497.000	672.000
Poznań	285.000	272.000
Bydgoszcz	134.000	141.000
Katowice	128.000	134.000
Sosnowiec	78.000	130.000
Lublin	99.000	122.000
Gdynia	79.000	120.000
Chorzów	103.000	110.000

Ustalono również zaludnienie ziem zachodnich. Jednakże odnosne cyfry ustalono przed rozpoczęciem akcji ewakuacyjnej ludności niemieckiej do strefy brytyjskiej:-

	1946	1939
Wrocław	168.000	630.000
Gdańsk	118.000	235.000
Gliwice	96.000	117.000
Bytom	93.000	101.000
Szczecin	74.000	272.000

Podajemy poniżej urzędowe wyszczególnienie stanu żywienia przewidzianego dla oficerów i szeregowych oddziałów lądowych wojsk w Polsce. Według tabeli Nr. 1, żywienie dla oficerów przedstawia się następująco: Racje dzienne wynoszą 800 gr. chleba czarnego, 43,8 gr. tłuszczu (smalec), 35 gr. cukru, 1 gram herbaty lub kawy, 140 gram miesa, 143 gr. krup, 20 gram makaronu, 10 gr. maki pszennej, 10 gr. maki sojowej, 820 gr. ziemniaków.

Do tego dodatek, raz na 10 dni: 200 gr. masła, 200 gr. herbatników, 250 gr. tytoniu i 200 gr. konserw rybnych.

Według tabeli nr. 2, szeregowi

Przypominamy P.T. Czytelnikom, zamieszkałym poza Osiedlami o opłaceniu prenumeraty, która wynosi Shs. 9 kwartalnie wraz z przesyłką pocztową. Prenumeratę można uiszczyć "postal orderami" pod adresem: Administracja "Głosu Polskiego" Nairobi p. o. box 1939.

Z OSIEDLI

Oudtshoorn:

Dzięki staraniom Kierownictwa Działu Opieki Interim Treasury Committee i życzliwości Władz Unii, przyszedł do skutku oboz letni nad morzem w zatoce Mossel Bay,

Dnia 4-go stycznia 1946r., wyjechało na oboz 123 dziewczynek oraz 8 osob dorosłych. Powrot nastąpił 24-go stycznia 1946 r. i w tym dniu wyjechali chłopcy na pobyt do 14-go lutego 1946r.

Polozenie
Gmina Great Brak River, wyznaczyła bezpłatnie dzieciom polskim najlepsze miejsce u stop adrzewionego wzgorza oraz oddala do dyspozycji pokryte trawa olbrzymie boisko sportowe. Zbudowano rowniez 6 ustepow, a władze gminy oraz miejscowa ludnosć odniosły sie do obozu z największą życzliwoscia i pomocą.

Pomieszenie
U wstepu do obozu napis "POLISH CHILDREN'S Camp" oraz flagi, polska, brytyjska i Unii. Młodzież mieszka w namiotach 6-cio osobowych, male dziewczynki w jednym 30-to osobowym. Wnetrze namiotow wyscielono kocami, a na nich materace i posciel. W osobnych namiotach mieszczą sie jadalnia, kaplica, szpital i pomieszczenia dorosłych. Wszedzie uderza bezwzględna czystosc oraz gustowne urzadzienia wnetrz namiotow.

Wyzywienie
Posilki przygotowywane sa w kuchniach polowych przez p. Krzeszowską, przy pomocy dyżurnych dziewczynek, a obecnie chlopcow, oraz dwuch kolorowych pracownikow. Dostawy zywnosci zorganizowal Superintendent, czesciowo z Oudtshoorn, a czesciowo na miejscu. Dzieci maja obfitosc mleka, jarzyn, miesa, i owocow.

Stan Zdrowotny
Szpital poza smarowaniem oparzelizn slonecznych pusty, dzieci i dorosli wygladaja doskonale.

Kapiel w Morzu
Dwa razy dziennie dzieci udaja sie na plaze (okolo 15 minut drogi pieszo) pod opieka wychowawcow. Plaza olbrzymia, piaszczysta. Dyscyplina w kapieli wzorowa.

Zycie Obozowe
W ciagu zaledwie 8 dni dziewczynki daly juz pokaz tancow

ludowych, na ktore sciagnely tlumy z okolicznych letnisk. Samorzutna zbiorka zachwyconej publicznosci, dala £5:—:—, ktore dziewczynki wsrod oklaskow publicznosci, przeznaczily na pomoc dla dzieci polskich w Niemczech. Pani Mosojadowa urzadzila wystawe haftow ludowych, ktora cieszyła sie takim powodzeniem, ze juz w pierwszym dniu sprzedano haftow za £137.

W czasie mego pobytu, urzadzono przemile ognisko ze spiewami, na ktore rowniez przybyly tlumy widzow.

Uczenice Gimnazjum Kupieckiego, otworzily natychmiast sklepik ze slodyczami, owocami, woda sodowa i. t. p., ktore ciesza sie nieslabnacym powodzeniem.

Kwatermistrz, inz. Malherbe z niezmordowana pracowitoscia przygotowal i urzadzil namioty, krzata sie okolo dostaw zywnosci i opalu i niezliczonych spraw gospodarskich.

Komendant obozu policji wojskowej w Oudtshoorn, przydzielil do obozu uzbrojonego policjanta, ktory czuwa nad bezpieczenstwem obozu.

Podczas pobytu dziewczat, opieke duchowna sprawowal proboszcz z Mossel Bay Ks. Mayer. Nad caloscia czuwala komendantka pani Bronislawa GRUSZCZYNSKA, spokojna, energiczna i umiejaca wytworzyc odpowiednia atmosfere.

Oboz robi dobra propagande Polsce. Tlum letnikow z roznych stron Unii zwiedza go i opuszcza z najlepszym wrazeniem.

Prasa umiescila mily artykul. Szereg osob powaznych z ktorymi rozmawialem w Mossel Bay i George (najblizsze wieksze miasta), wyrazaly sie jak najpochlebniej o obozie.

Pragne wyrazic gleboka wdziecznosc dla Interim Treasury Committee i wladz Unii za dostarczenie funduszow. Wladzom wojskowym Unii za dostarczenie namiotow i kuchni polowych. Gminie Great Brak River za przydzielenie bezplatne pieknego miejsca i pomoc. Komendantowi obozu policji wojskowej w Oudtshoorn za wydatna pomoc i straz, a szczegolnie Superintendentowi p. H. Ferrelowi, ktory pomimo

tak krotkiego czasu, sam zmontowal transport dzieci, sprzetu i dostawy zywnosci oraz otacza oboz stala, serdeczna opieka (dr. Z. Skowronski.)
Tengeru.

"Zycie zaczyna sie jutro" - zapewniaja inicjatorzy zamierzen nigdy nie spelnionych, chroniczni maruderzy, radzi, ze dzien nastepny jesczeze wciaz jest przed nimi, ze nie ucieknie, ze cierpliwie czekac bedzie, zanim wciaznie w swoj wir ten swiat... ospaly i gnusny.

Zycie Polskiej YMCA w Tengeru nie przypomina w niczym tonacego w wiecznej mgle "obrazu gnusnosci", bo tetni wlasnie "dzis", po dlugim mrocznym "wczoraj" pelnia pracy swietlicowej.

Jak ono wyglada?

Proste pytanie nie gwarantuje latwej odpowiedzi. Swietlica YMCA pod kierownictwem p. Sabiny Suffczynskiej gromadzi w swych salach licznych bywalcow rozniających sie wiekiem, wykształceniem i zainteresowaniami.

Starsi ciagna do pism, gazet, ksiazek, audycji radiowych, pogadanek przyrodniczych, krajoznawczych oraz odczytow wyglaszanych przez miejscowych prelegentow z okazji rocznic, swiat i pamiatek narodowych, jak rowniez z okazji rocznic zwiazanych z zyciem i tworcoscia wielkich talentow. Spoleczenstwo osiedla Tengeru z wdziecznoscia wspominac bedzie szereg wieczorow poswieconych wielkim ludziom i wydarzeniom, zorganizowanych przez oddz. YMCA w Tengeru przy wspoludziale pp. Prelegentow: p. Dyr. Zawiszy-Czerwinskiego: "Idee Stefana Zeromskiego" i "O Stanislawie Wyspianskim"; p. por. Deutschera: "Znaczenie morza"; p. prof. Brzostowskiego: "Znaczenie wody w ekologii roslin"; "Wejscie 2-go Koprusu do akcji we Wloszech"; p. Sabiny Suffczynskiej: "W rocznice Niepodleglosci" "Powstanie Listopadove" oraz "Zycie i tworcosc Chopina".

Odczytami interesuje sie poza starszym spoleczenstwem młodzież szkolna, stanowiąca przecietnie 50% audytorium. Gry ruchowe, rzucanie do celu, szycie worka,

ping-pong, tenis, hockey pokojowy oraz rozrywki umysłowe - zabawa w geografie, tercety historyczne, literaturke, szachy, warcaby, domino, chinczyka, układanki figurkowe i obrazkowe, oglądanie przezroczy - pasjonują młodzież. W jej szeregach znajdują się również wielbiciele i wielbielce muzyki poważnej z płyt podawanej w określonych godzinach z jednoczesnym omówieniem kompozytora i charakteru granego utworu.

Młodociani politycy, zaniepokojeni niezdecydowaną O.N.Z. studiują pilnie wiadomości prasowe z wykładanych przez pp. świetliczarki gazet polskich i angielskich, stenografują komunikaty radio we, usiłując daremnie znaleźć pozadane wyjście z labiryntu krętych dróg nieodgadnionej dyplomacji.

Jednym z najwładniejszych elementów świetlicy jest ta część młodzieży, która nieszczęśliwym zbiegiem okoliczności znalazła się poza szkoła i przeżywa głęboko dramat niedokonczony - z przyczyn często od niej niezależnych - edukacji. Garnie się z zapalem do wszystkiego, co przez rozrywkę umysłową prowadzi do wzbogacenia wiedzy i zalet charakteru.

Do najaktywniejszych jednostek wśród młodzieży pozaszkolnej na terenie świetlic należą: dh. Jan Piorowski, Hordyniec Leokadia, Jakielaszek Aniela, Kuczaj Maria, Jackowska Stanisława, Kunejko Kazimiera, Migut J. Kellerman M. Organizują wspólne zebrania towarzyskie, imprezy, inscenizacje, odczyty, uczą się pracy społecznej, poznają samorząd, biorąc czynny udział w życiu i działalności własnego stowarzyszenia p.n. "Kolo Młodzieży Pozaszkolnej".

Kierownictwo i Zarząd Pol. YMCA w Tengeru dokładają wszelkich staran, by sciągnąć do świetlicy i tej części młodzieży pozaszkolnej, która jeszcze trzyma się na uboczu.

Na terenie świetlicy YMCA w Tengeru zorganizowano dwa kursy: 1/ kurs pisania na maszynie dla 15 osób, prowadzony przez p. Suffczyńska 2/ kurs gry w tenisa dla 16 osób pod kierownictwem p. prof. Lutyka.

Najmłodsi goście Pol. YMCA w Tengeru to działka szkolna powszechnych i przedszkoli, stanowiąca najmniej zdyscyplinowane towarzystwo świetlicowe, a

jednocześnie najmiłsze utrawienie pp. świetliczarek. Miniaturami goście są sprawcami bynajmniej niemięciaturowych objawów dobrego humoru. Wnoszą do świetlicy wiele gwaru, szumu, nieoczekiwanych wybryków i swoistych zainteresowań. Pp. świetliczarki wiedzą, że umiejętność poskromienia rozbrzykanej falangi będzie jednocześnie sprawdzianem ich fachowego przygotowania i znajomości podejścia do dzieciennego zespołu. Toteż rzadko się zdarza, by o zgrozo - poduszki fotelowe, inituujące amerykańskie superfortece / wojna też kształci / fruwały dłużej niż 5 minut w przestworzach poprzedzielanych zielonymi kotatami. "Kotek i myszka" "Slimak" kura i kurczak", niesmiertelny "Ojciec Wergiliusz" oraz dużo spokojniejszy "telefon", układanki, przeglądanie przezroczy, słuchanie bałek, opowiadań i muzyki z płyt pod-

stepnie zaaranżowane przez zawsze przytomne pp. Świetliczarki z p. Kierowniczką na czele są powodem, że walka orginalnych statków powietrznych konczy się nagle i bez powrotu, zdobywając sobie prawo przejścia do historii pod słuszną nazwą moralnie błyskawicznej wojny XX wieku.

Działka szkolna po wszechnych korzysta również z wielu pogadanek wychowawczych i kształcących umysłowo, związanych najczęściej z datami historycznymi, wypadającymi w poszczególnych miesiącach /uprawniona do wygłaszania przez Inspektorat Szkolny p. S. Suffczyńska/.

Wyraży należytego podziękowania i uznania niech dotra do tych wszystkich, którzy przyczynili się do ożywienia, urozmaicenia i podniesienia poziomu pracy świetlicowej Oddziału Pol. YMCA w Tengeru. A.R.

Z NAIROBI

W dniu Imienin S. p. Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego, dnia 19 marca b.r. o godzinie 10-tej w Kościele parafialnym pod wezwaniem Najświętszej Rodziny w Nairobi, została odprawiona Msza Św. która celebrował ks. prof. Władysław Wargowski. Na Mszy Św. poświęconej pamięci Zmarłego Marszałka, którego Wielka Postać pozostanie w naszym narodzie, jako wieczny symbol Walczącej Polski o swą Niepodległość, obecna była cała Polonia nairobska.

Dowództwo J.W.S.W. - Biuro Pomocy Rodzinom Wojsk. i J. Woj. pismem z dnia 43 1946 r. L. dz. 6/Og/R.W/46 zawiadomiło mnie, że zasiłki posmiertne dla wdów i sierot, których mezo nie polegli w okresie między 1 kwietnia a 31 grudnia 1942. r. przyznawane mogą być tylko w drodze wyjątku, gdyż zasiłki posmiertne, w myśl obowiązujących rozkazów przyznawane są tylko rodzinom, których żywicieli - żołnierze polegli lub zmarli w związku ze służbą wojskową po styczniu 1943 r.

Podania o przyznanie zasiłków posmiertnych po poległych i zmarłych żołnierzach w okresie

między 1.IV. a 31.XII.1942 r. w drodze wyjątku powinny być wnoszone wprost do "Szefa Delegatury Służby Pieniężnej Sztabu Głównego przy 2 Korpusie", Polish Forces C.M.F.

Podstawa do udzielenia zezwolenia na wypłatę zasiłku posmiertnego rodzinom żołnierzy, którzy zmarli w okresie od 1.IV. do 31.XII.1942 r. może być tylko specjalnie trudna sytuacja finansowa wdowy, długotrwała choroba wdowy lub dziecka i t.p. okoliczności.

Niezależnie od powyższego warunku udzielenia zasiłku posmiertnego rodzinom żołnierzy zmarłych na terenie ZSRR jest urzędowe stwierdzenie, że rodziny tych żołnierzy nie otrzymały już z tego tytułu zapomogi z innego źródła Skarbu Państwa.

O powyższym zawiadamiam zainteresowane rodziny.

K. Chodzikiewicz
Główny Polski Doradca

W dniach 12 i 19 b.m. w Świetlicy Katolickiej w Nairobi wygłosiła dla odczyty Księżna Teresa Sapieżyna na temat swych niedawnych przeżyć w Polsce pod okupacją niemiecką.

Odczyty te wywołały zrozumiałe zainteresowanie. Z istniejącej (c. d. na str 13-ej)

KRONIKA HARCERSKA

Po raz pierwszy w dziejach Harcerstwa Instruktorzy Z.H.P., członkowie Ekipy Instruktorskiej na Afrykę, hm. Jozef Brzezinski i phm. Ignacy Koziol w dniu 3 marca br. ulali się do miejscowości Nyeri w Kenii, gdzie na tamtejszym cmentarzu pochowany został lord Biden Powell, założyciel skautingu. Po krótkiej modlitwie u grobu wielkiego Anglika zrobiono pamiątkowe fotografie, których odbitki zostaną rozesłane do wszystkich ośrodków harcerskich w Afryce.

W dniu 3 marca br. w Osiedlu Polskim w Lusaka odbyło się uroczyste poświęcenie świetlicy harcerskiej którego dokonał ks. dziekan Fr. Dziuszko. Na poświęceniu byli obecni: Komendant Osiedla, przedstawiciele miejscowego gimnazjum i liceum, szkoły powszechnej, oraz cała młodzież harcerska. Na samą uroczystość złożyli się: przemówienia Komendanta Choragwi Harcerskiej hm. W. Korabiewicza i Kapelańa Choragwi ks. dziekana Fr. Dziuszki. Następnie Instruktor W.H. phm. Z. Slowikowski odczytał regulamin nowo poświęconej świetlicy. Na zakończenie chor. harcerski odspiewał szereg pieśni. Nieobecny z powodu choroby Konsul R.P. nadesłał pismo następującej treści na ręce Komendanta Choragwi Harcerskiej:

"Nie mogąc niestety z powodu choroby wziąć udziału w uroczystości poświęcenia świetlicy harcerskiej w osiedlu Lusaka pragnę w tej drodze wyrazić swoją radość, iż wreszcie poświęcone zostały trudności w Panstwie tak szczerzej i pełnej oddania pracy na polu wychowania harcerskiego. Życzę serdecznie Panu, jak również Komendantom i Komendantom harcerskim owocnej pracy i pomysłnego rozwoju Hufców lusackich. Niech na poświęconą świetlicę będzie ogniskiem dalszej Waszej szczerzej i tęższej pracy dla dobra Ojczyzny. (-) Stanisław de Rosset, Konsul R.P.

W dniu 27 lutego br. Hufce Harcerzy i Harcerek w Lusace wzięły udział w powitaniu powracającego do domu pulku wojsk

kolonialnych z Burmy. Swoja postawa harcerze zyskali sobie ogólne uznanie, dowodem czego jest specjalne pismo, nadesłane przez władze angielskie:

"Pragnę wyrazić moje uznanie dla skautów, a specjalnie dla harcerek, za ich dobrą postawę, wzorowy marsz i dyscyplinę podczas ich przemarszu na boisko parady wojennej i z powrotem w dniu dzisiejszym. Chciałbym również skierować słowa uznania do Komendanta Harcerstwa i Dyrekcji Szkoły za nader dodatni wynik zaprawy Hufca i dyscyplinę przy wykonywaniu wszelkich obowiązków harcerskich. (-) Camp Commandant C. B. D. Harris.

Z okazji przypadającej rocznicy urodzin gen. Baden Powella, założyciela skautingu, Hufiec Harcerski w osiedlu Kondoa urządził wielkie ognisko. W czasie ogniska odbył się pokaz z pionerkami, zawody w szybkości

zagotowania wody i śpiewy harcerskie. Gawede o generale wygłosiła p. M. Dabrowska, Kierowniczka tamtejszej szkoły.

Rozkazem Komendy Choragwi w Południowej Rodezji Hufcowa Hufca Harcerek w Digglefold została mianowana h.R. Wanda Baldin.

Harcerstwo w Kidugali, idąc w ślad za przykładem Harcerstwa w Południowej Rodezji, zebrало znaczna ilość odzieży dla Polaków w Niemczech.

RUBRYKA WPLAT na "POLSKI FUNDUSZ PRASOWY" w Afryce

Jozef Nowicki, kierownik szkoły w Bwana Mkubwa, zamiast przyjęcia w dniu imieniem składa na "Polski Fundusz Prasowy".....Shs. 80.-
Por. Stefan Wrzyszczyński, Thika Shs. 30.-

(Dokroczenie ze str. 12-ej)

juz dziś bogatej literatury znane nam są fakty potwornych bestialstw niemieckich w Polsce. Znamy nam były metody niemieckie zmierzające do zupełnej eksterminacji narodu polskiego. Wywłaszczania, rabunki, morderstwa i gwałty. Prowadzona przez cały Naród polski walka podziemna z najeźdźcą, podziemny Rząd R.P. podległy legalnemu rządowi polskiemu w Londynie i niemające precedensu bohaterские działania Armii Krajowej, zdobyły uznanie całego cywilizowanego świata dla Polki w jej walce o swą Niepodległość.

Niemniej opowiadanie naocznego świadka tego strasznego okresu okupacji niemieckiej w Polsce, było dla nas niezmiernie interesujące. Księżna Sapieżyna opowiedziała nam o swych przeżyciach poczynając od pamiętnego września 1939 r. aż do chwili wyjazdu z Polski w końcu roku 1944 ego.

W odtworzonych przez Prelegenta epizodach usłyszeliśmy o zbrodniach niemieckich, o życiu i gwałtach polskiej wsi, miasteczek i wielkich miast. Prelegentka pracuje w G.R.O. (Główna Rada Opiekunów) jedynej polskiej instytucji pracującej legalnie i mającej wprawdzie utrud-

niona, ale dżwolona możność niesienia ulgi i pomocy ludności polskiej, zetknęła się z całym ogromem tragedii ludzkiej i z całym barbarzyństwem okupantów.

Z pobytu w Warszawie Prelegentka opowiedziała nam o niezłomnej postawie ludności warszawskiej, o tragicznych chwilach warszawskiego ghetta, gdzie ginęły setki tysięcy polskich Żydów skazywanych przez Niemców na zupełną zagładę.

Wstrząsające wrażenie na słuchaczach zrobiło opowiadanie o "pociągach widmach" wiozących tysiące kobiet, mężczyzn, młodzieży i dzieci na śmierć w komorach gazowych lub pod gradem wrażeń kul.

Pomimo nieustającego niebezpieczeństwa aresztowania, więzienia, znecania się Gestapo, naród polski prowadził swą walkę, płacił ofiary krwi za każdy przejaw otwartego buntu.

Instytucja w której pracowała Prelegentka, G.R.O.—przez cały okres okupacji dzielnie walczyła o przetrwanie i o wolność działalności, która była jedyną z największych barbarzyństw niemieckich nie pozwalających przetrwać. Z życia jednego

(c.d. na str. 14-ej)

Szkoci w obronie Polski i Polaków.

W Glasgow odbyło się Zgromadzenie Towarzystwa Szkocko-Polskiego na którym uchwalono rezolucje w obronie praw Polski. Na zebraniu - ktoremu przewodniczył znany działacz socjalistyczny b. burmistrz Glasgow, Sir Patrick Dollan, - przemawiali poslowie do Izby Gmin: John Rankin i mjr. Tufton Beamish (obaj konserwatyści; pos. Beamish był niedawno w Polsce z wycieczką parlamentarzystów angielskich).

John J. Campbell, znany działacz katolicki w Szkocji, członek zarządu Twa Szkocko-Polskiego (oddział w Glasgow) zgłosił rezolucje, która zada:

1. wycofania Armii Czerwonej i NKWD z Polski;
2. zwolnienia więźniów politycznych internowanych w obozach na Syberii, w Rosji i w Polsce;
3. rozpisania w Polsce wolnych i demokratycznych wyborów, pod nadzorem Komisji Alianckiej;
4. przywrócenia wolności słowa i prasy w Polsce dla wszystkich stronnictw politycznych i organizacji;
5. skasowanie cenzury prasowej i cenzury innych organów opinii publicznej.

Rezolucja jażaleca również, aby rząd brytyjski, zgodnie z obietnicą Churchilla, udzielił żołnierzom polskim, którzy walczyli po stronie Aliantów i którzy nie chcą wrócić do Polski prawa osiedlenia się w Imperium Brytyjskim.

Żołnierze polscy, którzy odbywają służbę w oddziałach poza W. Brytanią, a którzy mają tymczasowe ogniska domowe (homes) w W. Brytanii, powinni otrzymać możność spędzenia urlopow u swych krewnych, tak jak i żołnierze brytyjscy.

Rezolucja stwierdza dalej, że ok. 1.600 Szkotek poślubiło żołnierzy polskich, których należy traktować jako aliantów, dopóki nie zostaną stworzone trwale zapewnienia co do ich bezpieczeństwa.

Pos. Rankin oświadczył, w swoim przemówieniu, że Polacy powinni mieć swobodę organizowania wewnętrznego swego kraju

i wprowadzenia ustaw, jakie im odpowiadają. Pos. T. Beamish oświadczył że, Polska jest w zależności od Rosji i komunistów.

Mjr. Guy Lloyd dziękując obu posłom za ich przemówienia, oświadczył, że "Brytyjczycy zaw-

dzieczają więcej Polakom, niż Polacy Brytyjczykom".

W zakończeniu obrad zebrani wyrazili min. Bevinowi uznanie za jego stanowisko w obronie demokracji w Polsce.

Problem Polskich Sił Zbrojnych — Dok ze str. 8-ej

2/ Zadne represje przeciwko powracającym stosowane nie będą za wyjątkiem:

a/ represje i kary będą stosowane do tych żołnierzy którzy służyli w wojsku niemieckim i umieszczeni byli na listach 1 i 2 Volksdeutsche. Osoby, które umieszczone były na listach 3 i 4 a które zamieszkiwały ziemię inkorporowane do Rzeszy będą automatycznie rehabilitowane.

b/ represje i kary będą stosowane odnośnie do winnych zbrodni stanu podpadających pod odnośne paragrafy Polskiego Kodeksu Karnego z r. 1932 i wobec winnych przestępstw pospolitych.

c/ Dekret o amnestii z dnia 1 sierpnia 1945 r. będzie stosowany do wszystkich.

3/ Ofiarą służba żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych będzie uznana i będą oni traktowani w Kraju na równej stopie z żołnierzami polskiej armii odrodzonej w Związku Radzieckim. Przysługiwac im będzie pełne prawo do zaopatrzenia. Żołnierze podlegający demobilizacji będą, demobilizowani, zaś ci, którzy wyraża chęć pozostania zawodowo w wojsku posłani będą do szkół podoficerskich i oficerskich.

4/ Zdemobilizowanym żołnierzom przysługuje prawo do otrzymania działek osadniczych na równi z żołnierzami armii polskiej.

(Dokonczenie ze str. 13-ej.)

Niemca padła ofiarą stu Polaków, rozstrzeliwanych ona oczach ludności. Egzekucje takie były zjawiskiem codziennym. W Warszawie Aleje Jerozolimskie były takim miejscem kazi.

Opuszczając po wielu staraniach Polskę, księżna Sapieżyna zwi-

5/ Powracającym żołnierzom przysługuje prawo zatrzymywania stopni i odznaczeń bojowych zdobytych podczas walk z Niemcami. Inwalidom przyznawane będą zapomogi i renty.

6/ Powracający żołnierze będą mogli bez opłaty celnej przewieźć swój osobisty dobytek. Oszczędności w funtach szterlingach przelewane będą przez banki angielskie na konta posiadaczy otwarte w Polskim Banku Narodowym. Wymiana odbywać się będzie po kursie 420 zł. za 1 £.

7/ Polacy i Żydzi urodzeni na Wschod od Linii Curzona otrzymają automatycznie obywatelstwo polskie bez obowiązku składania osobnych deklaracji.

8/ Rodziny wojskowe w Afryce, Indiach, Palestynie, Syrii, Ameryce i innych krajach, będą mogły połączyć się z żołnierzami po ich powrocie do Polski.

9/ Istniejąca w zasadzie komunikacja telegraficzna i pocztowa z Polską w miarę możności będzie stale usprawniana, co da możność komunikowania się powracającym z ich rodzinami.

Na punktach granicznych zorganizowano placówki informacyjno-repatriacyjne, które będą udzielały powracającym rad, wskazówek, informacji i wszelkich ułatwień.

(Dokonczenie ze str. 4-ej.)

wod sądowy niewytłpiwie ujawni szereg sensacyjnych szczegółów

w tej niespotykanej w dziejach dyplomacji aferze szpiegowskiej.